

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 31 december 1998

Nr 1152—1156

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1152	Handels- och industriministeriets beslut om grunderna för de avgifter som uppbärs av det bolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag	3311
1153	Trafikministeriets beslut om ändring av trafikministeriets beslut om telemarknadslagens tillämpningsområde och om anmälningsplikt för televerksamheten	3315
1154	Trafikministeriets beslut om ändring av trafikministeriets beslut om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster	3316
1155	Trafikministeriets beslut om Teleförvaltningscentralens avgifter	3317
1156	Skattestyrelsens beslut om avdragande av ökningen av levnadskostnaderna föranledda av rörelseidkares och yrkesutövares arbetsresa vid beskattningen för år 1999	3325

Nr 1152

Handels- och industriministeriets beslut

om grunderna för de avgifter som uppbärs av det bolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 1998

Handels- och industriministeriet har med stöd av 9 § lagen den 18 juni 1998 om statsgarantifonden (444/1998) beslutat:

1 kap.

Tillämpningsområde

1 §

Detta beslut tillämpas på de ansvarsförbindelser som avses i 2 § 2 mom. lagen om statsgarantifonden och som Statsgaranticentralen och dess föregångare exportgarantianstalten och Statsgarantianstalten har iklätt sig.

2 kap.

Behandlingsavgifter

1 §

För beslut som har fattats på basis av en garantiansökan uppbärs en behandlingsavgift, vars storlek bestäms enligt den arbetsmängd och de kostnader som behandlingen har medfört. Behandlingsavgiften uppbärs också för ändring av ett beslut och för förlängning av ett besluts giltighetstid, om be-

handlingen medför kostnader som inte är ringa eller om andra särskilda skäl föreligger.

3 kap.

Exportgarantier

1 §

När statens exportgaranti har beviljats i de fall som nämns i 2 § 1 mom. 1—2 punkterna och 5—6 punkterna lagen om exportgaranti, skall avgiften för exportgarantin bestämmas med beaktande av kredittidens längd, beställarens kreditvärdighet, de säkerheter som beställaren ställer för krediten, valuta- och handelsrestriktioner som tillämpas i köparlandet, den vid transaktionen utnyttjade valutans konvertibilitet samt frågan huruvida exportgarantin avser leverans till en eller flera beställare.

2 §

När exportgaranti har beviljats för export

av varor i de fall som avses i 1 § i detta kapitel, skall garantiavgiften bestämmas som en engångsavgift utgående från garantiavgiftstiden. Garantiavgiftstiden är den tidsperiod som börjar när garantin träder i kraft och slutar senast på förfallodagen för den sista betalningsraten av den kredit som beställaren beviljats.

Garantiavgiften skall beräknas på den del av köpesumman för vilken garanti har godkänts.

Garantiavgiften är minst 0,05 procent. Garantiavgiften är högst 5,0 procent för varje ettårsperiod av garantiavgiftstiden.

3 §

När exportgaranti har beviljats för export av arbets- och tjänsteprestationer i de fall som avses i 1 § i detta kapitel, skall garantiavgiften bestämmas på de högsta förlustbelopp som anges i garantiförbindelsen för varje tidsperiod om 6 månader.

För en garanti som beviljats för export av arbets- och tjänsteprestationer är garantiavgiften minst 0,05 procent och högst 9,0 procent av det högsta förlustbeloppet.

Om en väsentlig del av köpesumman kvarstår som kredit efter överlåtelsen av arbets- eller tjänsteprestationerna, kan garantiavgiften i tillämpliga delar fastställas enligt de grunder som anges i 2 §.

4 §

För en garanti som omfattar ansvaret för en förlust enligt 2 § 1 mom. 3 punkten lagen om exportgaranti uppbärs garantiavgiften i tillämpliga delar enligt de grunder som anges i 1 och 2 § i detta kapitel, dock så, att maximigränserna för garantiavgiften är dubbelt så höga som de som nämns i 2 § 3 mom.

5 §

När statens exportgaranti har beviljats med stöd av 2 § 1 mom. 4 a punkten lagen om exportgaranti, uppbärs garantiavgiften för garantin i tillämpliga delar enligt samma grunder som de som bestäms i 2 § i detta kapitel, dock så, att garantiavgiften beräknas på det belopp av bekräftad remburs som garantin täcker.

6 §

När statens exportgaranti med stöd av 2 § 1 mom. 4 punkten lagen om exportgaranti har beviljats en bank eller någon annan kre-

ditgivare till säkerhet för en sådan kredit som beviljats en exportör för finansiering av export, uppbärs för denna garanti beroende på kredittiden och gäldenärens kreditvärdighet en garantiavgift som uppgår till minst 0,1 procent och högst 3,0 procent per år, beräknad på beloppet av den kreditgräns exportören beviljats eller det kreditbelopp som garantin omfattar.

7 §

När statens exportgaranti med stöd av 2 § 1 mom. 4 punkten lagen om exportgaranti har beviljats en bank eller någon annan kreditgivare till säkerhet för en sådan kredit som beviljats en utländsk beställare eller en annan gäldenär för inköp av en exportprodukt, uppbärs garantiavgiften för garantin i tillämpliga delar enligt samma grunder som de som bestäms i 1 och 2 § i detta kapitel, dock så, att garantiavgiften beräknas på det kreditbelopp som garantin omfattar.

8 §

När statens exportgaranti har beviljats med stöd av 2 b § lagen om exportgaranti, uppbärs för garantin en garantiavgift som uppgår till minst 0,2 procent och högst 5,0 procent per garantiår av den garanterade investeringens och den garanterade avkastningens värde vid ingången av varje garantiår.

Garantiåret är en 12 månaders tidsperiod, som varje kalenderår börjar den dag då investeringsgarantin har trätt i kraft.

9 §

När statens exportgaranti har beviljats med stöd av 2 § 1 mom. 8 punkten lagen om exportgaranti för den händelse att en säkerhet som ställts för en exportör till förmån för en utländsk beställare tas i anspråk eller med stöd av lagens 2 § 1 mom. 4 punkt såsom motsäkerhet åt den som ställt säkerheten, uppbärs för garantin en garantiavgift på minst 0,1 procent och högst 5,0 procent per år.

10 §

För exportgarantier enligt lagen om statsgarantier och exportgarantier för investeringar som främjar miljövård uppbärs en garantiavgift enligt vad som bestäms i 1—9 § i detta kapitel.

4 kap.

Statsgarantier

1 §

För en garantikredit uppbärs en årsavgift i likhet med en årlig ränta på det kapital som lyfts på statsgarantifondens ansvar eller beräknad på det belopp av kreditlimiten som täcker garantin. Årsavgiften bestäms när garantin beviljas och den skall betalas tills garantikrediten i sin helhet är betald, kreditlimitperioden har upphört eller den betalningsskyldighet som baserar sig på garantin har börjat.

Årsavgiftens storlek bestäms utgående från den beräknade risk som är förenad med garantin och med beaktande av motsäkerhetens värde. När årsavgiften fastställs kan också det beaktas vilken betydelse projektet anses ha med tanke på de verksamhetsprinciper som det bolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (specialfinansieringsbolaget) har.

Årsavgiften kan höjas medan garantin är i kraft, om amorteringarna och räntan på det lån som är föremål för garantin inte betalas enligt överenskommen betalningsplan, om låneamorteringarna skjuts upp eller om krediten annars inte sköts såsom avtalat samt om motsäkerheten för garantin försvagas. Årsavgiften kan sänkas om motsäkerhetens värde har blivit väsentligt bättre eller garantitagarens ekonomiska ställning har blivit betydligt starkare.

2 §

Årsavgiften för garantier som beviljats med stöd av lagen om statsgarantier för vissa näringsgrenar är minst 0,25 procent och högst 3,0 procent.

3 §

Årsavgiften är minst 0,3 procent och högst 2,0 procent

— för garantier som beviljats företag som idkar skeppsbyggnadsrörelse som säkerhet för leveranskrediter och krediter som används till att finansiera fartyg under byggnadstiden och

— för garantier som beviljats företag som idkar rederirörelse för finansiering av fartygsanskaffningar och ändrings-, reparations- och förbättringsarbeten på fartyg.

För garantier som har beviljats för att konsolidera finansieringen av fartygsanskaff-

ningar uppbärs en årsavgift på minst 0,75 procent.

4 §

Årsavgiften för garantier som beviljats för investeringar i miljövård är minst 0,25 procent och högst 2,0 procent.

5 §

Vad som har sagts ovan om statsgarantier och garantikrediter gäller också beviljandet av lån av statens medel på Statsgaranticentralens garantiansvar utan tryggnade säkerhet.

5 kap.

Kapitalgarantier

1 §

För de kapitalgarantier som Statsgaranticentralen beviljat uppbärs för den del av riskkapitalinvesteringen som statsgarantifonden ansvarar för en garantiavgift som under den tid garantin gäller kan variera mellan 0,5 och 5,0 procent, beräknad i likhet med en årlig ränta.

2 §

Årsavgiftens storlek bestäms utgående från den beräknade risk som är förenad med garantin samt den beräknade totalavkastning som garantiavgiften, behandlingsavgiften och värdestegringsersättningen enligt 3 § ger statsgarantifonden.

3 §

Ersättning för inträffad stegring i investeringens värde uppbärs enligt 6 § lagen om statens kapitalgarantier.

6 kap.

Konsolideringsgarantier

1 §

Av den som ansökt om konsolideringsgaranti uppbärs en årsavgift i likhet med en årlig ränta för det kreditbelopp eller paritetsvärde i mark som statsgarantifonden ansvarar för. Årsavgiften fastställs då garantianbudet görs. Årsavgiften är minst 0,25 procent och högst 3,0 procent. Denna avgift skall betalas ända tills garantins giltighetstid löper ut.

2 §

Årsavgiftens storlek bestäms utgående från den beräknade risk som är förenad med garantin och med beaktande av motsäkerhetens värde.

7 kap.

**Garantier för tryggnad av
basråvaruförsörjningen**

1 §

Avgiften för statsgarantier som beviljats för att trygga basråvaruförsörjningen skall fastställas med beaktande av kredittidens längd, kredittagarens och dennes lands kreditvärdighet samt de säkerheter som fås för att trygga återbetalningen av krediten.

2 §

Garantiavgiften skall bestämmas som en engångsavgift utgående från garantiavgiftstiden. Garantiavgiftstiden är den period som börjar när garantin träder i kraft och slutar senast på förfallodagen för den sista betalningsraten av krediten.

Garantiavgiften skall beräknas på kreditbeloppet.

Garantiavgiften kan fastställas till högst 5,0 procent för varje ettårsperiod av garantiavgiftstiden.

Helsingfors den 17 december 1998

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

8 kap.

**Övriga prestationer och särskilda
kostnader**

1 §

För statens specialfinansieringsbolags övriga prestationer uppbärs avgifter vilkas storlek bestäms med beaktande av den arbetsmängd och de kostnader som behandlingen har medfört.

2 §

Specialfinansieringsbolaget har rätt att uppbära de kostnader för resor och för anlåtande av de sakkunniga som behövs samt andra motsvarande nödvändiga kostnader som uppstår i samband med behandlingen av garantiansökningar samt ansökningar om ändring eller förlängning.

9 kap.

Ikraftträdande

1 §

Genom detta beslut upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 9 november 1994 om grunderna för Statsgaranticentralens avgifter (980/1994).

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Överinspektör Markku Pulkkinen

Nr 1153

Trafikministeriets beslut**om ändring av trafikministeriets beslut om telemarknadslagens tillämpningsområde och om anmälningsplikt för televerksamheten**

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 1998

Trafikministeriet har
ändrat 4 § 1 mom. 5 punkten i sitt beslut av den 21 maj 1997 om telemarknadslagens tillämpningsområde och om anmälningsplikt för televerksamheten (475/1997), sådan den lyder i trafikministeriets beslut 1318/1997, som följer:

4 §
 Televerksamhet som är befriad från anmälningsplikt enligt 5 § 4 mom. telemarknadslagen är

5) förmedling av internationell telekommunikation till Finland inbegripet ordnandet av nödvändiga nationella transmissionsförbindelser, om denna verksamhet idkas av ett teleföretag som har rätt att idka internationell televerksamhet i någon av Eu-

ropeiska gemenskapernas medlemsstater eller i någon stat som följer Världshandelsorganisationens (WTO) avtal som basteletjänster. Teleföretaget skall då emellertid iaktta vad som i 14 § 2 mom. trafikministeriets beslut om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster (1393/1997) bestäms om lämnandet av vissa uppgifter.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 22 december 1998

Avdelningschef *Vesa Palonen*

Konsultativ tjänsteman Päivi Rokkanen

Nr 1154

Trafikministeriets beslut**om ändring av trafikministeriets beslut om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster**

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 1998

Trafikministeriet har
ändrat 17 § 1 mom. och 24 § 3 mom. i sitt beslut av den 22 december 1997 om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster (1393/1997),
fogat ett nytt 2 mom. till 14 § samt
upphävt 17 § 6 mom. och 22 § 3 och 4 mom. som följer:

14 §

Teleföretag som avses i 1 mom. skall iaktta vad som bestäms om idkandet av televerksamhet och tillställa Teleförvaltningscentralen sina adressuppgifter samt en utredning om hur förmedlingen av internationell trafik till det nationella nätet är ordnad.

17 §

Ett teleföretag som har ingått avtal om anslutning är skyldigt att på skäliga villkor som teleföretagen sinsemellan avtalat och i enlighet med vad det teleföretag som erbjuder teletjänsten väljer antingen uppbära teleavgifter för prestationer som har använts från anslutningen eller lämna tillräckliga uppgifter för fakturering av tjänsterna.

24 §

Resttrafiken fördelas på det sätt som anges i 2 mom. mellan de teleföretag som vill ha resttrafik, vilkas tjänster alla användare kan anlita utan att ingå särskilda avtal om anslutning eller teletjänst och vilkas marknadsandel är minst fem procent av det totala antalet minuter för samtal där användarna har valt teletjänst på det sätt som avses i 21 eller 22 §.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 22 december 1998

Avdelningschef *Vesa Palonen*

Konsultativ tjänsteman Päivi Rokkanen

Nr 1155

Trafikministeriets beslut

om Teleförvaltningscentralens avgifter

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 1998

Trafikministeriet har med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994, samt med stöd av 16 § postlagen (907/1993) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

I detta beslut bestäms om Teleförvaltningscentralens avgiftsbelagda prestationer och grunderna för dessa samt om fasta avgifter för offentligrättsliga prestationer.

2 §

Offentligrättsliga prestationer med fasta avgifter

I 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer, för vilka Teleförvaltningscentralen uppbär fasta avgifter som bestäms i 6 § och 8-18 § i detta beslut, är:

- 1) givande av rätt att inneha och använda andra radiosändare som är beroende av tillstånd än sådana som avses i 4 §,
- 2) tillsyn över andra icke tillståndspliktiga radiosändare än sådana som avses i 8 § 3 mom,
- 3) typgodkännande eller godkännande av radioanläggningar,
- 4) kontroll av radiostationer,
- 5) besiktning av radiostationer på fartyg,
- 6) behörighetsexamen för radiokommunikation,
- 7) behörighetsintyg för radiokommunikation,
- 8) typgodkännande av teleterminalutrustning,
- 9) tillstånd för anslutning av sådan teleterminalutrustning till ett allmänt telenät, för vars del kraven på nätanslutningsegenskaper inte uppfylls,

- 10) bemyndigande av teleentreprenörer,
- 11) tillsyn över teleentreprenadverksamhet,
- 12) rätt att använda ett telenäts nummerkod eller abonnentnummer,
- 13) beviljande, ändring eller överföring av en nätkod eller annan kod för ett informationsnät, samt
- 14) upprätthållande av användningsrätten för en nätkod eller annan kod för ett informationsnät.

3 §

Offentligrättsliga prestationer enligt självkostnadsvärdet

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer, för vilka Teleförvaltningscentralen uppbär en avgift som den fastställer enligt prestationens självkostnadsvärde, är:

- 1) skyddande av radiomottagningsstationer mot störningar,
- 2) förnyad kontroll av telenät som byggts av teleentreprenörer,
- 3) prestationer av det anmälda kontrollorganet i anslutning till säkerställandet av den sameuropeiska specifikationsmotsvarigheten för teleterminalutrustning eller radioanläggningar, samt
- 4) tillsyn över postverkets postförmedling.

4 §

Offentligrättsliga prestationer som avviker från självkostnadsvärdet

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer, för vilka Teleförvaltningscentralen uppbär en i 6 § 3 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten avsedd avgift som avviker

från prestationens självkostnadsvärde, är följande prestationer:

- 1) beviljande av rätt att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd när dessa är anslutna till basstationer i mobilnät,
- 2) beviljande av rätt att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd när dessa är anslutna till basstationer för sådana personsökningssystem som används i den allmänna televerksamheten,
- 3) beviljande av rätt att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd när dessa är anslutna till basstationer för TFTS-systemet,
- 4) beviljande av rätt att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd när dessa är anslutna till radiosystem i fasta accessnät som fungerar inom de frekvensområden som Teleförvaltningscentralen fastställer, samt
- 5) beviljande av rätt att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd när dessa är anslutna till basstationer för myndighetsradionätet (VIRVE).

5 §

Avgiftsbelagda prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder

I 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda prestationer som Teleförvaltningscentralen prissätter enligt företagsekonomiska grunder är:

- 1) anteckningar om godkännande av teleterminalutrustning,
- 2) anteckningar om godkännande av en sådan radiosändare, om för tillsynen över denna inte uppbärs tillsynsavgift enligt 8 §,
- 3) självvald radioamatöridentifikation,
- 4) de trycksaker som inte hör till sådan informationsverksamhet som bedrivs med små kostnader,
- 5) den utbildning som inte hör till sådan informationsverksamhet som bedrivs med små kostnader,
- 6) ljuskopior, elektriska upptagningar eller andra kopior eller utdrag ur något av Teleförvaltningscentralens dokument,
- 7) sådant sändande av dokument för vars del kostnaderna inte ingår i avgifterna för någon annan avgiftsbelagd prestation som nämns i detta beslut, samt

8) andra prestationer av Teleförvaltningscentralen vilka grunder sig på uppdrag.

6 §

Tillståndsavgifter för radiosändare

För rätten att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd uppbärs årligen tillståndsavgift enligt följande:

1) amatörradiosändare	80 mk
2) VHF/UHF-sändare i landmobiltrafik, VHF/UHF-stationer på fartyg eller luftfartyg eller fjärrmättnings-, fjärrstyrnings- eller kontroll-sändare	95 mk
3) fartygs satellitjordstationer eller MF/HF-stationer eller luftfartygs satellitjordstationer eller MF/HF-stationer	200 mk
4) VHF/UHF-färsändare	300 mk
5) icke-koordinerade satellitjordstationssändare i fast trafik eller andra fasta VHF/UHF-sändare i landmobiltrafik än basstations-sändare i mobilnät, i TFTS-systemet, i myndighetsradionätet (VIRVE) eller i personsökningssystem som används i den allmänna televerksamheten	360 mk
6) rundradiosändare med låg effekt (högst 300 W), LF/MF-färsändare eller andra radiolänk-sändare än sändare som är anslutna till radiosystemet i ett fast accessnät som fungerar inom de frekvensområden som Teleförvaltningscentralen fastställer	530 mk
7) fasta MF/HF-sändare, rundradiosändare med mellanhög eller hög effekt (över 300 W) eller andra radarsändare än radarsändare på fartyg eller luftfartyg	770 mk
8) koordinerade satellitjordstations-sändare i fast trafik	880 mk

För rätten att inneha och använda andra än i 1 mom. eller 7 § avsedda radiosändare som är beroende av tillstånd uppbärs en tillståndsavgift, på samma sätt som en tillståndsavgift uppbärs enligt 1 mom. för närmast motsvarande utrustning.

7 §

Frekvensavgifter

För rätten att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd och anslutna till basstationer i mobilnät, radiosystem i fasta accessnät som fungerar inom

de frekvensområden som Teleförvaltningscentralen fastställer, personsökningssystem som används i den allmänna televerksamheten, TFTS-systemet eller myndighetsradionätet (VIRVE) uppbärs årligen en frekvensavgift enligt följande schema:

1) mobiltelenät $K1 \cdot K2 \cdot K3$ (frekvensband/25 kHz)	*9 450 mk
2) radiosystem i fasta accessnät $K1 \cdot K2$ (frekvensband/25 kHz)	*9 450 mk
3) personsökningssystem $K1 \cdot K2$ (frekvensband/25 kHz)	*9 450 mk
4) TFTS-systemet $K1$ (frekvensband/25 kHz)	*9 450 mk
5) myndighetsradionätet (VIRVE) $K1 \cdot K2 \cdot K3 \cdot K4$ (frekvensband/25 kHz) ...	*9 450 mk

Ett frekvensband består av det totala antalet radiofrekvensband som har anvisats ett radiosystem.

$K1$ är en frekvensbandskoefficient vars storlek bestäms enligt det frekvensområde som har anvisats tillståndshavaren. Frekvensbandskoefficienterna är:

Frekvensområde	$K1$
under 470 MHz	1
470-960 MHz	0,8
960-3000 MHz	0,6
3000-11000 MHz	0,5
11000-40000 MHz	0,4

$K2$ är en täckningsområdeskoefficient som bestäms enligt det område där en tillståndshavare har rätt att använda ett radiosystem. Koefficienten är av storleken 1 inom det område med användningsrätt som täcker hela Finland. Täckningsområdeskoefficienten för ett begränsat område med användningsrätt utgörs av summan av arealerna för ett område med användningsrätt och ett nedan definierat skyddsområde dividerat med Finlands areal.

$K3$ är en startkoefficient som bestäms enligt den tidpunkt då användningsrätten för de frekvenser som anvisats tillståndshavarens radiosystem trädde i kraft. Startkoefficienterna är:

Användningstid	$K3$
1:a faktureringsåret	0,2
2:a faktureringsåret	0,2
3:e faktureringsåret	0,4
4:e faktureringsåret	0,6
5:e faktureringsåret	0,8
6:e faktureringsåret	
eller ett senare faktureringsår	1

$K4$ är en koefficient för separata nät vilkens storlek bestäms särskilt på basis av användningsändamålet för det separata nätet. Koefficienterna för separata nät är:

Ett separat nät	$K4$
Myndighetsradionätet (VIRVE)	1

Det skyddsområde som nämns ovan i 4 mom. består av en 20 kilometer bred zon som omringar det område med användningsrätt som anvisats ett radiosystem. Ett skyddsområde omfattar dock inte havsområden eller områden som överskrider riksgränsen. Ett område som sträcker sig till ett område där en tillståndshavare har rätt att använda ett annat motsvarande radiosystem betraktas inte heller som ett skyddsområde ifall tillståndshavarna sinsemellan koordinerar användningen av frekvenser. Vid bestämmande av täckningsområdeskoefficient för radiosystemet i ett fast accessnät beaktas skyddsområdet inte.

Den frekvensavgift för AutoNet-mobilnätet som uppbärs hos en tillståndshavare består av den kalkylerade frekvensavgift för hela AutoNet-nätet som fastställs enligt ovan bestämda grunder, multiplicerad med det antal radiokanaler som vid faktureringstidpunkten står till tillståndshavarens förfogande och dividerad med det totala antalet radiokanaler som vid ingången av innevarande kalenderår har stått till förfogande för dem som har tillstånd till basstationer i hela AutoNet-nätet.

På ändringar i frekvensband eller områden med användningsrätt som anvisats en tillståndshavare tillämpas samma startkoefficient som den som tillämpas på sådana frekvensband och områden med användningsrätt som redan är i bruk.

8 §

Tillsynsavgifter för radiosändare

För icke tillståndspliktiga radiosändare, som har tillverkats i Finland eller tullklarets eller på annat sätt importerats för saluhållande eller användning i landet skall av tillverkaren eller importören uppbäras tillsynsavgift enligt följande:

- 1) radiosändare med en sändareffekt på högst 10 mW eller radiostyrningssystem för miniatyrmodell 20 mk
- 2) radiosändare med en sändareffekt större än 10 mW 50 mk

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. uppbärs tillsynsavgift av innehavaren till icke tillståndspliktiga radiosändare, om för en enskild sändare i bruk inte tidigare betalats tillsynsavgift eller om Teleförvaltningscentralens tidigare anteckning om godkännande av radiosändaren försvunnit, skadats eller annars blivit oidentifierbar.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. uppbärs tillsynsavgift dock inte för följande icke tillståndspliktiga radiosändare:

- 1) mobilteleapparater i ett allmänt telenät och andra radiosändare i nätet än sådana som är beroende av tillstånd när de är anslutna till basstationen i nätet,
- 2) abonnentutrustning som är ansluten till radiosystemet i ett fast accessnät som fungerar inom frekvensområden som Teleförvaltningscentralen fastställer, samt
- 3) radiosändare vilka genom det sameuropeiska förfarandet enligt de beslut och rekommendationer av Europeiska gemenskaperna eller Europeiska Radiokommittén (ERC) som separat satts i kraft i Finland har konstaterats uppfylla de krav som ställts på dem och vilka har försetts med anteckningar i enlighet med kraven i förfarandet.

9 §

Avgifter för godkännande av radioanläggningar

För typgodkännande av radioanläggningar eller godkännande av enskilda anläggningar uppbärs en avgift för godkännande enligt följande:

- 1) nationellt typgodkännande av radioanläggningar 1 700 mk
- 2) typgodkännande av produktgrupper av radioanläggningar eller svåra och tidskrävande nationella typgodkännanden .. 3 400 mk
- 3) godkännande av enskilda radioanläggningar 200 mk

Om den fasta avgift för godkännande som bestäms i 1 mom. och som baserar sig på de av prestationen föranledda genomsnittliga kostnaderna i ett enskilt fall är oskäligt hög eller låg i jämförelse med de kostnader som typgodkännandet eller godkännandet föranleder Teleförvaltningscentralen, uppbärs i stället för den fasta avgiften för godkännande en avgift enligt prestationens självkostnadsvärde.

10 §

Kontrollavgifter för radiostationer

För idrifttagningskontroll eller ändringskontroll av radioanläggningar eller radiostationer uppbärs en kontrollavgift om 5 000 mk.

11 §

Avgifter för besiktning av radiostationer på fartyg

För besiktning av radiostationer eller radioanläggningar på fartyg uppbärs besiktningssavgifter enligt följande:

Fartyg	Inom Finland	Utomlands
a) <i>Grundbesiktning:</i>		
1) radiostationer på fartyg i inrikestrafik	1 800 mk	3 250 mk
2) radiostationer på fartyg i internationell trafik vilka mäter under 300 bruttoregisterton	3 100 mk	5 600 mk
3) radiostationer som endast har en radiotelefonanläggning	4 500 mk	8 050 mk

4)	radiostationer som har radiotelefon- eller radiotelegrafanläggningar eller motsvarande	5 600 mk	9 150 mk
5)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A1 ...	2 400 mk	4 950 mk
6)	radiostationer och radiotelefonstationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A1	4 150 mk	7 500 mk
7)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A2 ...	4 500 mk	8 050 mk
8)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A3 eller A4	5 900 mk	9 600 mk
b) <i>Periodisk besiktning:</i>			
1)	radiostationer på fartyg i inrikestrafik	1 250 mk	2 200 mk
2)	radiostationer på fartyg i internationell trafik vilka mäter under 300 bruttoregisterton	2 400 mk	4 950 mk
3)	radiostationer som endast har en radiotelefonanläggning	3 600 mk	7 150 mk
4)	radiostationer som har radiotelefon- eller radiotelegrafanläggningar eller motsvarande	4 300 mk	7 850 mk
5)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A1 ...	1 800 mk	4 800 mk
6)	radiostationer och radiotelefonstationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A1	3 100 mk	5 600 mk
7)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A2 ...	3 600 mk	7 150 mk
8)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A3 eller A4	4 550 mk	8 200 mk
c) <i>Extra besiktning och besiktning av att en vid besiktning konstaterad brist har avhjälpts:</i>			
1)	radiostationer på fartyg i inrikestrafik	700 mk	1 300 mk
2)	radiostationer på fartyg i internationell trafik vilka mäter under 300 bruttoregisterton	1 550 mk	3 300 mk
3)	radiostationer som endast har en radiotelefonanläggning	2 200 mk	4 000 mk
4)	radiostationer som har radiotelefon- eller radiotelegrafanläggningar eller motsvarande	2 700 mk	4 700 mk
5)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A1 ...	1 100 mk	2 000 mk
6)	radiostationer och radiotelefonstationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A1	1 900 mk	3 400 mk
7)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A2 ...	2 200 mk	4 000 mk
8)	radiostationer på fartyg som verkar inom GMDSS havsområde A3 eller A4	2 800 mk	5 050 mk

Då storleken på de fasta avgifterna för besiktningar som skall göras utomlands bestämts har de kostnader som uppstår för resor utomlands på grund av dessa besiktningar inte beaktats. För en sådan besiktning uppbärs utöver kostnaderna enligt 1 mom. de resekostnader till fullt belopp som inte ingår i den fasta avgiften.

Om besiktningen inte kan utföras på avtalad tid och detta beror på redaren eller fartygsbefälhavaren, uppbärs hälften av den fasta avgiften enligt 1 mom. samt full ersättning för de resekostnader som skall uppbäras enligt 2 mom.

12 §

Avgifter för examen för radiokommunikation

För en examen för styrkande av sådan speciell behörighet som krävs för användning

av radiosändare eller för en delexamen för sådan examen uppbärs av examinanden varje gång han deltar en avgift för radioexamen som följer:

- 1) allmän examen för radiooperatörer inom sjöfarten (General Operator's Certificate GOC) eller allmän examen för radiotelefonister 450 mk
- 2) begränsad examen för radiooperatörer inom sjöfarten (Restricted Operator's Certificate ROC) eller begränsad examen för radiotelefonister 400 mk.....
- 3) radioexamen för kusteppare 270 mk.
- 4) delexamen för radioamatör-examen 77 mk

För delexamen för en behörighetsexamen

som avses i 1-3 punkten uppbärs av examinanden varje gång han deltar halva beloppet av den avgift som uppbärs för examen.

För andra än i 1 mom. nämnda behörighetsexamina eller delexamina uppbärs examensavgift i enlighet med den avgift som enligt 1 mom. uppbärs för den mest jämförbara examen eller delexamen.

13 §

Avgifter för intyg över radiokommunikationsexamen

För ett behörighetsintyg som utfärdas över en examen som avses i 12 § uppbärs en avgift om 260 mk.

14 §

Avgifter för godkännande av teleterminalutrustning

För nationellt typgodkännande av teleterminalutrustning uppbärs en avgift om 1 700 mk.

Om den avgift för godkännande som bestäms i 1 mom. är oskäligt hög i jämförelse med de kostnader som typgodkännandet föranleder Teleförvaltningscentralen, uppbärs i stället för avgiften enligt 1 mom. en avgift enligt prestationens självkostnadsvärde.

För ett tillstånd för anslutning av sådan teleterminalutrustning till ett allmänt telenät, för vars del kraven på nätanslutningsegenskaper inte uppfylls, uppbärs en avgift om 500 mk.

15 §

Registreringsavgifter för teleentreprenadverksamhet

För bemyndigande av en person eller ett företag att utöva teleentreprenadverksamhet eller för ändring av entreprenadklassen i ett bemyndigande uppbärs en registreringsavgift om 300 mk.

16 §

Tillsynsavgifter för teleentreprenadverksamhet

Av teleentreprenörer uppbärs årligen en

tillsynsavgift för teleentreprenadverksamhet enligt följande:

- 1) teleentreprenörer som har bemyndigande att bygga inomhusnät för telefoner på entreprenad 1 800 mk
- 2) teleentreprenörer som har bemyndigande att bygga centralantennsystem på entreprenad 1 800.mk
- 3) teleentreprenörer som har bemyndigande att bygga inomhusnät för telefoner och centralantennsystem på entreprenad 3 000 mk
- 4) teleentreprenörer som har bemyndigande att bygga endast egna teleinomhusnät på entreprenad 300.mk
- 5) teleentreprenörer som har bemyndigande att på entreprenad bygga ett sådant separat nät som nämns i beslutet om bemyndigande .. 300 mk

Av teleentreprenörer som har bemyndigande för en engångsentreprenad uppbärs en tillsynsavgift om 300 mk.

17 §

Avgifter för numrering av telenäten

För rätten att använda nummerkod eller abonnentnummer uppbärs av teleföretaget eller innehavaren till ett servicenummer eller en datanätskod årligen avgifter för numrering av telenäten enligt följande:

- 1) avgift för abonnentnummer:
nummer i ett allmänt fast telefonnät 2 mk/anslutning
nationellt portabelt nummer i ett allmänt fast telefonnät 4 mk/anslutning
nummer i ett allmänt mobiltelefonnät 0,40 mk/anslutning
- 2) avgift för operatörsprefix:
tresiffrigt fjärrprefix 550 000 mk
fysiffrigt fjärrprefix 110 000 mk
femsiffrigt fjärrprefix 22 000.mk
tresiffrigt utlandsprefix 550.000 mk
fysiffrigt utlandsprefix ... 110 000 mk
femsiffrigt utlandsprefix .. 22 000 mk

- 3) avgift för riktnummer i mobiltelefonnät:
 - tresiffrigt riktnummer 300 000 mk
 - fysiffrigt riktnummer 60 000 mk
 - femsiffrigt riktnummer ... 12 000 mk
- 4) avgift för specialnätets riktnummer:
 - tresiffrigt riktnummer 300 000 mk
 - fysiffrigt riktnummer 60 000 mk
 - femsiffrigt riktnummer ... 12 000 mk
- 5) avgift för servicenummer:
 - fysiffrigt servicenummer i ett enskilt teleområde ... 6 000 mk
 - minst femsiffrigt servicenummer i ett enskilt teleområde 1 200 mk
 - tresiffrigt nationellt servicenummer 260 000 mk
 - fysiffrigt nationellt servicenummer 52 000 mk
 - femsiffrigt nationellt servicenummer 10 400 mk
 - minst sexsiffrigt nationellt servicenummer 2 100 mk
- 6) avgift för datanätskod (DNIC) 67 500 mk
- 7) avgift för tekniskt teleföretagsprefix:
 - internationell signaleringspunkt-kod 10 000 mk
 - nationell signaleringspunkt-kod för varje grupp av tio koder som tas i bruk 200 mk
 - CUG-prefix för varje grupp av tio prefix som tas i bruk 100 mk
 - centrex-teleföretagsprefix . 200 mk
 - MNC-teleföretagsprefix .. 2 000 mk
 - NCC-teleföretagsprefix ... 1 000 mk

Av den som ansöker om ett nationellt portabelt telefonnummer uppbärs en registreringsavgift enligt följande:

- 1) beviljande av rätt att använda 1-9 nummer 100 mk
- 2) beviljande av rätt att använda 10-1000 nummer 300 mk
- 3) beviljande av rätt att använda över 1000 nummer .. 1 000 mk

Den avgift för abonnentnummer som avses i 1 mom. 1 punkten uppbärs på basis av antalet anslutningar till teleföretagets nät vid uppöversårets första dag.

I avgift för servicenummer inom ett enskilt teleområde uppbärs inom Ålands teleområde en tiondedel och i övriga Finland, förutom inom Nylands 1, Åbo- och Björneborgs eller

Tavastlands teleområden, sex tiondedelar av den avgift för servicenummer inom ett enskilt teleområde som fastställs i 1 mom. 5 punkten.

Avgift för servicenummer uppbärs inte för allmänt nödnummer eller motsvarande allmännyttiga servicenummer.

I avgift för operatörsprefix, avgift för mobilnätets riktnummer, avgift för specialnätets riktnummer och avgift för servicenummer uppbärs under det första faktureringsåret hälften av de avgifter som fastställs i 1 mom. 2-5 punkten.

18 §

Avgifter för informationsnätskoder

För beviljande, ändring eller överföring av en nätkod för informationsnätet Internet uppbärs en nätkodsavgift om 320 mk.

För rätten att använda nätkoden för informationsnätet Internet uppbärs årligen 60 mk i avgift för upprätthållande av nätkoden.

19 §

Postförmedlingens tillsynsavgifter

För tillsynen över postverkets postförmedling uppbärs av postverket årligen en tillsynsavgift som är 1,85 promille av postverkets årliga postförmedlingsomsättning, dock minst 10 000 mk.

Med omsättning avses i 1 mom. postverkets postförmedlingsomsättning under det år som föregår året då tillsynsavgiften uppbärs. Som postförmedling betraktas sådan postförmedling som omfattas av postlagens (907/1993) tillämpningsområde.

20 §

Avgifter för avslagsbeslut

De avgifter som avses i 9-12, 14, 15 och 18 § i detta beslut uppbärs även för avslagsbeslut.

21 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan det träder i kraft.

22 §

Beslut som upphävs

Genom detta beslut upphävs trafikministeriets beslut av den 21 december 1994 om Teleförvaltningscentralens avgifter (1440/1994) jämte ändringar.

Helsingfors den 22 december 1998

Trafikminister *Matti Aura*

Konsultativ tjänsteman Päivi Rokkanen

Nr 1156

Skattestyrelsens beslut**om avdragande av ökningen av levnadskostnaderna föranledda av rörelseidkares och yrkesutövares arbetsresa vid beskattningen för år 1999**

Utfärdat i Helsingfors den 21 december 1998

Skattestyrelsen har med stöd av 8 § 12 punkten lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, sådan den lyder i lagen den 29 december 1989 (1339/1989), bestämt:

1 §

Rörelseidkare och yrkesutövare har rätt att i enlighet med utgifterna som förts in i bokföringen eller med stöd av annan tillförlitlig utredning avdra den ökning av levnadskostnader som orsakats av hans eller hans makes tillfälliga resa i samband med näringsverksamheten.

Om den av resan föranledda ökningen av levnadskostnaderna inte har avdragits i enlighet med 1 mom. får avdraget göras på sätt som bestäms i 3, 4 och 5 § detta beslut.

2 §

Med ökning av levnadskostnaderna avses det belopp, med vilket den skattskyldiges måltidskostnader och andra levnadskostnader till följd av resan överstiger hans sedvanliga levnadskostnader. Utgifter för resande och logi får avdras skilt för sig.

3 §

Såsom ökning av levnadskostnaderna får, beroende på hur länge resan varat, avdras:

resan pågått	avdrag
— över 6 timmar	55,-
— över 10 timmar	104,-

då den tid som använts till resan överskrider det sista fulla resedygnet med

— minst 2 timmar	55,-
— över 6 timmar	104,-

Med resedygn avses en tidsperiod om 24 timmar, som börjar då den skattskyldige beger sig på resa från sin arbetsplats eller sin bostad och slutar då den skattskyldige återvänder till sin arbetsplats eller sin bostad.

4 §

Avdragandet av ökningen av levnadskostnaderna förutsätter, att resan sträckt sig till ett avstånd på mer än 15 kilometer från den skattskyldiges arbetsplats eller bostad, beroende på från vilketdera ställe resan har företagits.

5 §

Om en resa utomlands har varat minst 10 timmar, får såsom ökning av levnadskostnaderna avdras det belopp, som motsvarar maximibeloppen av dagtraktamenten för utlandsarbetsresa nämnda i Skattestyrelsens beslut om grunderna för och beloppen av resekostnadsersättningar som skall betraktas såsom skattefria vid beskattningen för år 1999.

Avdraget räknas enligt resedygn. Resedygnet är 24 timmar räknat från resans början eller från det föregående resedygnets slut.

Maximibeloppet för avdraget fastställs enligt det land eller område där resedygnet utomlands slutar. Slutar resedygnet ombord på fartyg eller flygplan, fastställs avdraget enligt det land eller område, varifrån fartyget eller flygplanet senast avgått eller i fråga om avgång från Finland, där det först anländer.

Vid återresa till Finland har den skattskyldige rätt att såsom ökade levnadskostnader dra av hälften av beloppet som motsvarar det utlandsdagtraktamente som betalas för det senaste resedygnet, om den till resan använda tiden överskrider med mer än två timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån.

Överskrider den till resan använda tiden med mer än tio timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån, får den skattskyldige såsom ökade levnadskostnader dra av det

Nr 1156

beloppet som motsvarar det utlandsdagtraktamente som betalas för det senaste resedygnet. Ökningen av levnadskostnader som betalats för resedygn eller del därav som börjat efter ankomsten till hemlandet får dras av enligt 3 §.

Den skattskyldige får dra av de ökade levnadskostnaderna enligt beloppet som motsvarar dagtraktamentet som i 1 mom. fastställts för vederbörande land, om utlandsresan har varat minst 10 timmar. Ifall den totala tid som använts till resan är under 10 timmar, får ökningen av levnadskostnaderna dras av i

enlighet med stadganden om resor i hemlandet och till motsvarande belopp.

6 §

För att avdraget kan beviljas, skall den skattskyldige förete en utredning över resans tidpunkt, varaktighet och rese målet samt på vilket sätt resan anknyter sig till näringsverksamheten.

7 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999. Det tillämpas vid beskattningen för år 1999.

Helsingfors den 21 december 1998

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Marja Liisa Manner